

igjennem Finantsloven. Jeg vil altsaa opfordre Landsthinget til at holde fast ved den Anskuelse, som her er gjort gjældende i mange Tilfælde, og hvis Anvendelse i nærværende Tilfælde er correct og vel motiveret.

Formanden: Den 2den Landsthingsmand for Sde Kredts har Ordet.

Carlsen: Jeg frasalder Ordet.

Indenrigsministeren ad interim: Den ærede Landsthingsmand undrede sig over, at man i Finantsloven kunde optage Bestemmelse om Salg af en Eiendom, men der behøvedes egentlig slet ingen Lov, hverken gjennem Finantsloven eller gjennem en særlig Lov, til at afhænde en saadan Eiendom, hvorom det ikke ved Grundloven er blevet udtrykkeligt bestemt, at Afhændelsen kun kan skee ved Lov; saa i den Henseende vil det meget godt kunne skee ved Finantsloven, ligesom det jo ogsaa meget hyppigt er steet. Hvad det andet Punkt angaaer, at der er bevilget 800 Rbd. til et Legat, og at der i Anmærkningerne nærmere oplyses, hvorledes dette Legat skulde være blevet, saa stemmer det fuldkommen overeens med, hvad der i mangfoldige lignende Tilfælde er gjort. Jeg skal jo villig indrømme, at der kan gives en anden Opfattelse af Finantslovens Betydning, men jeg maa dog forlange, at man saa vil gaae ud, ikke alene fra en vis opstillet Theori, men virkelig fra en Bemyndigelse, fra Noget, der giver Lovhjemmel for, hvad Finantsloven skal indeholde eller ikke, og i den Henseende skal jeg ogsaa vaage over, at man hverken fra den ene eller anden Side gjør Indgreb i det rette Grændse mellem Finantsloven og andre Love.

Lehmann: Med Hensyn til denne Bemærkning om at drage den rette Grændse ikke blot paa den ene, men ogsaa paa den anden Side, skal jeg bringe i Erindring, hvad den ærede første Taler (Bjerring) allerede har nævnt, at dette Indgreb i Finantslovens formentlig rette Territorium allerede er begaaet af Regjeringen selv ved Lovudkastets Forelæggelse.

Bjerring: Der er et Punkt, hvorom jeg ikke troer, at der er nogenfomhelst Uenighed med Hensyn til Finantsloven, det er, at den gjælder for eet Aar. Naar der nu i Lovforslagets § 1 tales om „et Beløb af 800 Rbd. aarligt“, og der i § 2 siges: „Det nævnte aarlige Beløb“, forekommer det mig, at det vilde være en særdeles uheldig Plads for denne Lov, naar den var optaget i den aarlige Finantslov, som kun gjælder for eet Aar. Jeg maa ligeledes tilstaae, at det forekommer mig, at det ligefrem strider mod Begrebet „Legat“ — Lovens Overskrift ender nemlig saaledes: „Hollærgs Understøttelseslegat“ — at den Sum, som Legatet gaaer ud paa, skulde kunne variere efter de aarlige Bestemmelser i Finantsloven. Det kan jo ikke nægtes, at som Ordene ere af-fattede, at „den fastsatte Sum nærmere begrændses ved den aarlige Finantslov“, ligger der en Mulighed deri for, at den begrændses i den Grad, at den svandt hen saa at sige til Intet.

Indenrigsministeren ad interim: Ja, det er en af disse vigtige Grundsaetninger, at Finantslovens Bestemmelser kun gjælde for eet Aar. Der er steet utallige Bevillinger gjennem Finantsloven, der have gjældt for hele Rækker af Aar, og som have fuld Gyldighed, men en ganske anden Sag er det, at den Bevilling til Udbetaling af Statskassen, som Finantsloven ogsaa omhandler, kun gjælder for eet Aar. Hvis man vilde opstille en saadan ny Theori som den, at hvad der er bevilget ved Finantsloven kun skal gjælde for eet Aar, maatte man komme til ganske andre Resultater end dem, som baade i vort eget og i andre Landes Lovgivning ligger til Grund for finantsfelle Spørgsmaal.

R e t t e l s e .

Nr. 29, Sp. 441, Lin. 21 f. o.: „nu, at det“ læs: „nei, det“